

DICASTERIE VOOR INTERRELIGIEUZE DIALOOG
Boeddhisten en christenen voor een “ongewapende en ontwapenende” vrede
BOODSCHAP VOOR HET VESAKFEEST 2026
Vaticaanstad

Beste boeddhistische vrienden,

Zoals in voorgaande jaren willen wij u van harte onze groeten en beste wensen overbrengen bij de vreugdevolle viering van Vesak. Dit betekenisvolle feest — ter herdenking van de geboorte, verlichting en het heengaan van de Boeddha — nodigt ons uit om opnieuw de weg van wijsheid, mededogen en vrede te bewandelen.

Vrede is niet slechts de afwezigheid van oorlog, maar een gave die verlangt te wonen in het menselijk hart: een stille maar krachtige aanwezigheid die verlicht en transformeert. Zoals paus Leo XIV opmerkte:

“Vrede bestaat en wil in ons wonen. Zij bezit de zachte kracht om ons begrip te verlichten en te verruimen; zij verzet zich tegen geweld en overwint het. Vrede is een ademtocht van het eeuwige: terwijl wij tegen het kwaad roepen: ‘Genoeg’, fluisteren wij tegen de vrede: ‘Voor altijd’.”

(Boodschap voor de 59e Wereldvrededag, 1 januari 2026).

Ook wanneer vrede kwetsbaar lijkt — als een kleine vlam bedreigd door de stormen van haat en angst — moet zij beschermd en gekoesterd worden. Dit is de vrede waartoe wij geroepen zijn: een ongewapende en ontwapenende vrede, die niet steunt op geweld, maar voortvloeit uit waarheid, mededogen en wederzijds vertrouwen.

In onze tijd kunnen wij echter de schaduwen die op de wereld drukken niet negeren. Oorlogen, geweld, groeiend etnisch-religieus nationalisme en het misbruik van religie blijven ons gedeeld menszijn verwonden. In een wereld die steeds kwetsbaarder lijkt en soms gekenmerkt wordt door een verontrustend gevoel van achteruitgang, wordt de oproep tot vrede steeds dringender.

Juist hier kunnen onze spirituele tradities een wezenlijke bijdrage leveren. Goedheid is werkelijk ontwapenend; zij doorbreekt de cirkel van wantrouwen en opent wegen waar geen mogelijkheden leken te bestaan. Op hun best nodigen onze tradities ons uit om ons hart te zuiveren van vijandigheid, grenzen te overstijgen en elkaar te erkennen als leden van één menselijke familie.

In dit licht bieden de woorden van de Boeddha een diepgaand inzicht. De Boeddha leert:

“Haat wordt nooit door haat tot rust gebracht; alleen door niet-haat wordt haat tot rust gebracht. Dit is een eeuwige wet.”

(Dhammapada 5).

En verder:

“Laat niemand een ander misleiden of enig wezen minachten... Laat niemand uit woede of kwaadwilligheid een ander kwaad toewensen.”

(Sutta Nipata 1.8 – Metta Sutta).

Voor christenen roept Jezus zijn leerlingen op: “Heb uw vijanden lief en bid voor hen die u vervolgen” (Matteüs 5:44); en Hij verkondigt: “Zalig de vreedestichters” (Matteüs 5:9).

Beide tradities komen samen in hun verwijzing naar een vrede die geleefd wordt — een vrede die eerst de harten ontwapent voordat zij de handen ontwapent.

Een dergelijke weg vraagt om meer dan woorden; zij vereist een verandering van houding en een inzet voor concrete daden. Religieuze leiders worden geroepen om authentieke partners te zijn in dialoog en ware bemiddelaars van verzoening. Samen met alle gelovigen worden wij uitgenodigd om bouwers van vrede te worden — geen passieve toeschouwers, maar moedige getuigen die ontmoeting bevorderen, wonden helen en vertrouwen herstellen.

Als burgers en gelovigen delen wij de verantwoordelijkheid om vrede te bevorderen, onrecht aan de kaak te stellen en hen die gezag dragen aan te sporen geen verdeeldheid aan te wakkeren, maar dialoog te verkiezen boven confrontatie. En wij moeten er ook voor waken medeplichtig te worden door stilzwijgen of angst.

Elke gemeenschap wordt daarom geroepen een plaats te worden waar vijandigheid overwonnen wordt door ontmoeting, waar rechtvaardigheid in praktijk wordt gebracht en waar vergeving wordt gekoesterd.

Het bevorderen van een ongewapende en ontwapenende vrede betekent ook het voeden van haar diepste bronnen: gebed, contemplatie en innerlijke omvorming. Het is een vrede die dagelijks geleefd wordt — in gebaren van vriendelijkheid, in geduld, in de weigering om toe te geven aan haat en wraak, en in de moed om te blijven hopen.

Want vrede is geen illusie of een ver verwijderd ideaal; zij is een werkelijke mogelijkheid, die reeds binnen ons bereik ligt en wacht om verwelkomd en gedeeld te worden.

In deze geest vernieuwen wij onze hoop dat boeddhisten en christenen door onze gezamenlijke inzet steeds meer getuigen mogen worden van deze ontwapenende vrede — een vrede die wonden heelt, relaties herstelt en voor de mensheid. nieuwe horizons opent

Moge uw viering van Vesak vervuld zijn van sereniteit en vreugde, en moge zij ons allen inspireren om samen deze weg te bewandelen.

Wij wensen u een gezegende en vruchtbare viering van Vesak!

Vanuit het Vaticaan, 1 mei 2026

*George Jacob kardinaal Koovakad
Prefect*

*Mgr. Indunil Janakaratne Kodithuwakku Kankanamalage
Secretaris*

DICASTERIE VOOR INTERRELIGIEUZE DIALOOG

Vertaling: L. van den Broek

Copyright: Libreria Editrice Vaticana/SRKK